
CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

Těm, kteří byli ve školce jen hlídání

Ráda bych vyjádřila svůj nesouhlas s názory Tomáše Šalamona v článku Proč (ne)stavět další školky? Nejsem ekonom ani urbanista, a tak nemohu erudovaně polemizovat o potřebě zrušení stavební uzávěry, kterou autor též zmiňuje. Selský rozum mi ale říká, že Roztoky nejsou nafukovací a že už teď nejsou svou infrastrukturou s to uspokojit potřeby všech obyvatel. Zásadně ale nesouhlasím s tvrzeními typu: „Dát dítě do školky je pohodlnější“.

Mylný je už samotný předpoklad, ze kterého autor vychází, a totiž že školky poskytují produkt „hlídání dětí“. Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání vydaný Ministerstvem školství v roce 2009 říká: „Úkolem institucionálního předškolního zařízení je doplňovat rodinnou výchovu a v úzké vazbě na ni pomáhat zajistit dítěti prostředí s dostatkem mnohostranných a přiměřených podnětů k jeho aktivnímu rozvoji a učení.“ Že by to šlo i bez školky? Ano, mohu zajistit, aby se moje dítě naučilo rozlišovat barvy a tvary jinde než ve školce, ale je zcela nemožné už z definice naučit dítě uznávat jinou autoritu než rodičovskou či autoritu jakkoliv navázanou na rodinu. Bez této zkušenosti není dítě dobře připraveno na školní docházku.

Další nezbytnou složkou ve vývoji dítěte je složka sociální. Z jakékoli příručky dětské psychologie se dozvíme, že tři roky jsou hranicí, od které dítě potřebuje kolektiv vrstevníků. Bez něj jeho sociální vývoj nemůže dobře probíhat. Školka tudíž není pomůckou zaměstnaných matek, aby mohly jít do práce, ale potřeba dětí pro jejich správný vývoj. Nedopřejeme-li dětem bohatý sociální vývoj, může se stát, že z nich vyrostou jedinci, kteří se snaží svět napasovat na zjednodušené ekonomické poučky.

Markéta Bernátová

Pan Šalomon "trochu" přestřelil

Tomáš Šalomon ve svých článcích pro ODRAZ často trochu provokuje a pracuje s nadsázkou, což respektuji, i když s ním nesouzním.

Tentokrát to však ve svém článku Proč (ne)stavět další školky opravdu přehnal, když v něm uvádí: "Školky poskytují produkt, který se nazývá hlídání dětí ... v žádném případě nejde o vzdělávání, i když je to nejspíš napsáno v nějakých zákonech. Nikdy v životě jsem nikoho neslyšel tvrdit, že dá dítě do školky, aby se tam něco naučilo". Nepřijatelně zobecnil a zjednodušil emotivní výroky některých rozčilených maminek, jejichž potomek zůstal před branami.

Úloha mateřských škol - tedy tzv. předškolního vzdělávání, je ve výchově dítěte a formování jeho osobnosti - alespoň v naší staré dobré Evropě - naprosto klíčová. Myslím si, že jen opravdu velmi zpozdilí rodiče si mohou myslet, že mateřská škola je jen jakési odkládiště pro hlídání dětí. Dokonce i soukromé organizace, které se touto činností zabývají a nazývají se jako Hlídání XZ, by se mohly cítit názorem T. Šalamona velmi dotčeny, protože to hlídání v názvu mají hlavně proto, aby nemusely splňovat oficiální statut mateřské školy podle zákona. Ale jejich činnost je vesměs plnohodnotná a velmi potřebná (lze se o ní dočíst hodně i v Odrazu).

CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

Nejde jen o to, že předškolní děti získávají už základní triviální znalosti a dovednosti, ale osvojují si i socializační návyky - učí se žít v kolektivu dětí, komunikovat s nimi, chápat smysl vzájemné pomoci a spolupráce, smysl povinnosti a denního režimu, a pod. Americký spisovatel Robert Fulghum napsal před lety krásnou knížku Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské školce. Mohl bych z ní citovat, ale už sám název mnoho napovídá (vřele ji čtenářům i T. Šalamonovi doporučuji).

Na roli předškolní výchovy a vzdělávání existují samozřejmě i protichůdné názory, které třeba odmítají i povinnou školní docházku. Považuji je za zcestné a extrémní, i když nelze vyloučit, že na úrovni 1. stupně ZŠ by mohli rodiče (s příslušným vzděláním a pedagogickými schopnostmi) poskytnout svému dítěti srovnatelnou rovinu vzdělanosti - možná i vyšší, než při jeho návštěvě základní školy. Opravdu však nejde jen o tu sumu často krátkodobě získaných znalostí. Stejně důležitý je každodenní kontakt s kolektivem vrstevníků, a to chlapců i dívek, chytrých i méně nadaných, hodných i poněkud neukázněných. To je skutečná škola pro život, protože naše znalosti a dovednosti nejsou v podstatě k ničemu, nevíme-li si rady se životem jako takovým.

Stanislav Boloňský, pedagog v.v.

Proč (ne)informovat o hlídání v mateřských školách, pane Šalamone?

Pane Šalamone, vězte! Rodiče, kromě funkce výchovné, vzdělávací a sociální, musí ve společnosti plnit i funkci ekonomickou. Právě proto, aby mohli být ekonomicky aktivní, musí jejich rodičovskou roli částečně plnit i subjekty předškolního vzdělávání. A ty to dělají. Jak mohou osobně posoudit, naše roztocké školky to dělají dobře. Vím to já a ví to ostatní rodiče. Vědí to děti, které se těší do školky na své kamarády, na učitelky, na nové vědomosti a dovednosti. A Vy to nevíte. A píšete o tom. Nevíte a neptáte se, nedíváte, nepřesvědčíte se, ani dobře neposloucháte. To mrzí mě a mrzí to ostatní rodiče, ale především učitelky a vychovatelky. Zlehčujete jejich práci, která je baví a naplňuje je. Práci, která je náročná, potřebná a má smysl. Raději skloňte hlavu před prací, která mnohdy přesahuje své ekonomické ohodnocení.

Zdeňka Gebeltová

Vážený pane Šalamone,

váš článek o hlídání dětí v současných mateřských školách velice pobouřil všechny učitelky mateřských škol, zejména veřejných. Již slovo učitelka má ve svém základu učení, dnes říkáme vzdělávání. Před mnoha lety, kdy vznikaly první mateřské školy, věděla paní Montessori, že děti je potřeba učit hrou od útlého věku. V současných mateřských školách pracuje 99 % odborně vzdělaných, kvalifikovaných pedagogů. Učitelské povolání je jedno z nejnáročnějších už jen proto, že s kolektivem 20 -25 dětí je potřeba neustále organizovat každodenní činnosti tak, aby byly pro děti zajímavé a přitom naučné. Cílem předškolní výchovy je rozvoj osobnosti dítěte, jeho schopností, dovedností a vědomostí. Rodiče jsou informováni o práci s dětmi prostřednictvím vzdělávacích programů a vidí výsledky každodenní práce.

Na rozdíl od Vás znám mnoho rodičů, kteří podávají žádosti o umístění svého dítěte v mateřské škole z důvodu vzdělání.

CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

Mateřské školy jsou jednou z nejsledovanějších institucí v našem státě ze strany Krajských úřadů, zřizovatelů a zejména v pedagogické oblasti, Českou školní inspekci.

Žádná ředitelka mateřské školy si nedovolí zaměstnat učitelku, která bude děti pouze hlídat.

Vaše slova, pane Šalamone, byla možná nevhodně zvolená, přesto požaduji omluvu pro všechny učitelky mateřských škol.

Za ředitelky a učitelky mateřských škol v Roztokách Zdena Kulhánková, ředitelka MŠ Havlíčkova

Ráda bych reagovala na článek z minulého čísla odrazu

Autorem článku je pan Tomáš Šalamon a jeho název zní : Proč nestavět další školky. Část obsahu článku mě mírně řečeno rozhořčila, podle mého mínění autor nemá o předškolním vzdělávání ani ponětí a mluví z něj, v lepším případě, čirá neznalost. Podle pana Šalomona: "Školky poskytují produkt, který se nazývá hlídání dětí. Dovolím si zde nesměle polemizovat s panem starostou: v žádném případě nejde o vzdělávání, i když je to nejspíš napsáno v nějakých zákonech. Nikdy v životě jsem nikoho neslyšel tvrdit, že dá dítě do školky, aby se tam něco naučilo. Bez výjimky (a často) slýchám pouze: „Potřebuji školku, abych mohla jít do práce“

Sama pracuji v předškolním zařízení jako pedagog a rozhodně si nepřipadám jako paní na hlídání. Děti se ve školce vzdělávají, učí a socializují. Rozvíjejí zde své dovednosti a schopnosti, pohybují se ve skupině vrstevníků a vytvářejí si sociální návyky. Dlouze bych zde mohla psát o výtvarné a estetické výchově, o dramatické a tělesné výchově, o dalších a dalších aktivitách, které školky dětem nabízejí. V Roztokách žiji 10 let, obě mé děti navštěvovaly školku Přemyslovská, naučili se zde spoustu věcí a získali mnoho kamarádů, milovaly své paní učitelky a já si jich za jejich práci velice vážím. Kvalita všech školek v Roztokách je velice dobrá, byla jsem ve všech z nich, a neslyšela jsem, za celých 10 let, názor podobný vašemu pane Šalamone. V kolika z nich jste byl vy?

Petra Zwinzová

Vážení pejskaři větších plemen!

Každý z Vás říká, že ten jeho pes je hodný, že nikomu nic neudělá atd. Chodíte se psem bez vodítka, bez košíku. Někteří z Vás nemají čas k pravidelnému vysvobození psa z malého prostoru, který je mu vyhrazen, aby se s ním šel proběhnout.

Moje vnučka si od tří let šetřila do kasičky na svého vysněného pejska. Dlouho jsme se tomu bránili. Po čtyřech letech nás uprosila a tak se koupil maličký pejsek, kterého pojmenovala Ťulda. Všechny nás okouznil a silně jsme k němu přilnuli. Naučil se plno věcí, vše se točilo kolem našeho Ťulínka. Bez vodítka jsme nevyšli, i když skoro nebyl vidět pro svou velikost. O to víc jsem vždy překvapena, když potkávám pejskaře bez vodítek a je jim jedno co po jejich pejscích zůstává. Bylo mi řečeno, že platí poplatky za psa.

A tak se stalo, čeho jsem se vždy obávala. Jdu s Ťuldou na vodítku a tu se přihnal Labrador a rovnou na nás na Ťulínka. Byla to hrozná scéna. Pomáhal nám, kdo tam byl. Děkuji Vám.

CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

Velmi děkuji p. Chotěborové, která nás hned odvezla na veterinu. Přesto náš Ťulínek umřel.

Já mám potřhané prsty od kousanců. Roztrhané oblečení. Celá rodina strašně trpí, neustále máme slzy na krajíčku, pořád ho za sebou vidíme. Jestli si pořídíte pejska a budete se mu věnovat, nemůže Vám utíkat, jak se stalo v tomto případě! Toto vše nelze ani penězi zaplatit. Přestěhovalo se sem hodně lidí a skoro každý má psa. Náš úřad vyčlenil ulice pro volný pobyt psů. Je tam také ulice Pod Koláčovem. Kdo to vlastně navrhoval?

Tato ulice není dlouhá a je tady aspoň 16 dětí, které si občas na této ulici hrají. Sobota, neděle je jak procesí, pejskové bez košíků a vodítek. Mám tak velký žal, jsem už starší žena, chci, aby byli potrestáni všichni pejskaři, kterým je jedno, jestli jim pes uteče. Vždyť on se vždycky vrátí.

Marie Štěpánková, Pod Koláčovem, Roztoky-Žalov

Recepty nejen na léto – NEJLEPŠÍ ROZTOCKÉ BÁBOVKY

Léto je již v plném proudu a s prázdninovým Odrazem se alespoň na chvíli vraťme do dob Velikonoc, kdy při Velikonočním jarmarku v Husově sboru proběhla velice úspěšná soutěž o Nejlepší roztockou bábovku. Devět skvělých bábovek dalo porotě ve složení Jan Jakob (starosta Roztok), prof. Zdeněk Kučera (CČSH) a paní Marcela Tříšková (zástupkyně roztockého lidu) pěkně zabrat. Recepty na první tři oceněné bábovky Vám dnes přinášíme jako prázdninovou lahůdku. Všechny recepty najdete na www.csh-roztoky.webnode.cz.

1. místo: bábovka „SLADKÉ HORY“ (paní Jana Jarčušková)

335g mladých cuket, 4 vejce, 260g hnědého cukru, 1 a 1/3 lžíce medu nebo javorového sirupu, 1 bal. vanilkového cukru, 200 ml oleje, 135g hrubě mletých vlašských ořechů, 270g celozrnné pšeničné mouky, 2 a 3/4 lžičky prášku do pečiva

Poleva: 150g práškového cukru, citrónová šťáva

Cuketu i se šlupkou jemně nastroháme. Do pěny vyšleháme vejce, cukr, olej, vanilkový cukr, med. Přimícháme ořechy, mouku, prášek do pečiva a cuketu. Těsto vlejeme do formy, pečeme při 175°C a necháme vystydnout ve formě. Po vyklopení z formy polejeme polevou.

2. - 3. místo: „BÁBOVKA BEZLEPKA“ (paní Václava Vávrová)

2 hrnky bezlepkové mouky (Labela nebo Jizerka), 1 hrnek cukru (krystal nebo krupice), 1 hrnek mléka, 1 hrnek oleje, 1 vejce, 1 prášek do pečiva

Všechny ingredience smícháme, část těsta obarvíme kakaem a vlejeme do předem vymazané a bezlepkovou moukou vysypané formy. Pečeme cca půl hodiny na 150°C.

2. - 3. místo: „BÁBOVKA DRDOVKA“ (paní Vladka Drdová)

1 Hera, 6 vajec, 30dkg cukru krupice, 50dkg polohrubé mouky, 1 vanilkový cukr, 1 kypřicí prášek do pečiva, kakaový prášek (množství dle chuti), trochu mléka

Změklou Heru, žloutky, vanilkový cukr a cca poloviční množství cukru utřeme, přidáme mouku, kypřicí prášek a mléko dle potřeby. Utřeme těsto vláčné, hladké, ale ne řídké. Do něj vmícháme ušlehané bílky se zbytkem cukru. Část těsta obarvíme a ochutíme kakaem – množství záleží na tom, jak hodně kakaovou bábovku chcete mít.

CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

Do tukem vymazané a moukou vysypané formy (používám Heru a hrubou mouku) nejprve nalijeme bílé těsto, pak tmavé a nakonec ještě bílé. Tím nám vznikne mramorový efekt. Pečeme v předem vyhřáté troubě cca 1 hodinu asi na 150°C.

Přejeme Vám dobrou chuť!

Jarmila Kučerová, farářka CČSH Vladka Drdová, Roztoky-město pro život

Jak zlepšit výuku angličtiny

I když mám dlouholeté zkušenosti s výukou angličtiny, dobře vím, že je vždy potřeba sledovat nové trendy ve výuce a shánět nové nápady a inspiraci.

Proto brzy poté, co loni roztockým školákům nastaly prázdniny, jsem do školních lavic opět po letech usedla já. Vybrala jsem si k tomu školu St. Giles College v jihoanglickém městě Brighton.

Naši „třídu“ tvořila skupina sedmi učitelek angličtiny ze Španělska, Jižní Koreje a z Čech. Přijely jsme sem na dvoutýdenní kurz metodiky pro učitele angličtiny. Kurz vedly dvě zkušené a nesmírně vstřícné lektorky, které nejen že vyučují metodiku výuky, ale hlavně na plný úvazek učí angličtinu jako cizí jazyk. Ale stejně důležité jako výuka lektorek byly příspěvky do diskuse a workshopy všech zúčastněných. Velmi zajímavé a poučné bylo srovnání problémů v jazykovém vzdělávání v různých zemích a konkrétně v různých školách. A na tomto místě musím s potěšením říci, že roztocká základní škola na tom není vůbec špatně. Pro ilustraci: průměrný počet žáků v hodinách angličtiny na vyšším stupni španělské „základní školy“ (věk 13 až 16 let) je 28!

Během dvou nabitých týdnů jsme diskutovaly o současných metodách a trendech ve výuce angličtiny, o zajímavých pomůckách a zdrojích učebních materiálů, o použití her, divadla a písniček při výuce. Také o tom, jak udělat výuku angličtiny zábavnější a hlavně o tom, jak přimět naše studenty, aby byli schopni to, co se v hodinách naučí, co nejlépe použít v praktickém životě. K prospěchu a k potěšení všech účastnic byla každý den zařazena hodina, kdy se z nás učitelek staly opět na chvíli studentky angličtiny a s nadšením jsme pracovaly na vylepšení vlastních jazykových dovedností. Motivující byla i lekce o možnostech profesionálního růstu učitelů.

V současné době se většina studentů neučí angličtinu proto, aby mohli žít v anglicky mluvících zemích, ale kvůli osobní a profesní komunikaci s lidmi z celého světa. Z vlastní praxe však vím, že použití angličtiny v praxi je dost složité i pro dospělé studenty, kteří v lepším případě občas použijí angličtinu v práci nebo jednou či dvakrát ročně na dovolené. Pro děti jsou možnosti použít angličtinu v opravdových situacích ještě menší. Ráda bych s pomocí kolegyň, se kterými jsem se setkala v Anglii, dětem pomohla navázat alespoň on-line přátelství s podobně starými studenty v zahraničí, aby žáci a studenti mohli pocítit hrdost nad tím, že to, co se dosud naučili, jim už teď k něčemu je.

Účast na kurzu mi byla umožněna díky grantu z programu Comenius (Další vzdělávání pedagogických pracovníků). Děkuji roztocké agentuře Proud Training za pomoc při výběru jazykové školy v Anglii.

Na všechny své žáky a studenty se už moc těším v novém školním roce.

CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

Mgr.Kateřina Souza de Joode, lektorka angliĉtiny, k.souzadejoode@gmail.com

Odras ĉ. 7/8/2012 Texty neprořly jazykovou korekturou.

CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Vážení rodiče,

v tomto prázdninovém čísle se krátce podíváme ještě na to, kam se dá vyjet na zajímavé akce a výlety, dále na naše některé zajímavé aktivity během uplynulého školního roku a samozřejmě na slavnostní rozloučení s naší devátou třídou. Hezký zbytek prázdnin a dovolených Vám za všechny pedagogy přeje

Věra Zelenková

Instaláček v Bechyni

Třída 8.B spolu s pány učiteli Pechočiakem a Stejskalem se v pondělí 21. května vypravila do Instaláčku u Bechyně na školu v přírodě. Cestou z Bechyně jsme trochu zabloudili. Uvítal nás velmi příjemný a obětavý personál. Většina si velmi pochvalovala tamní stravu. V areálu jsme využívali možnost hraní stolního tenisu a nohejbalu. Na programu ŠVP byl i výlet do Bechyně nebo nacházení „pokladu“ za pomoci buzoly a azimutů. Jednou došlo i na menší diskotéku. Nechybělo ani dopolední učení. Pan učitel Stejskal si „užil“ i úpal a my spoustu zábavy. Vzhledem k tomu, že se nám v Instaláčku zalíbilo, zvažujeme návrat příští rok.

Za 8.B David Lauermann

Válečný příběh v anglickém jazyce

Ráda bych se s Vámi podělila o zážitek z četby válečného příběhu žáka 5.B Tomáše Hegera, který svůj příběh nazval:

1956

A long time ago one man thought of getting the whole world. The other man thought the same thing. They met in Berlin on a conference and after that there started the biggest war of the world just 11 years after WW2, just 11 years of break. But this time both USA and USSR had an army of millions. One after another, the cities of Europe fell under the heavy USSR foot.

Then the second battle of Berlin started by the biggest battle in the world ever thought 10 million Americans vs. 10 million of Russians.

Imagine who won!

By Tomáš Heger, Rostoky

M. Černá

Divadelní loď Tajemství bratří Formanů

V úterý 12. června jsme měli možnost zhlédnout představení Pytlákova schovanka 2010 aneb šlechtný milionář divadla Aqualung a koncert The Spankers s T. Krippnerovou. Atmosféra na lodi byla velmi příjemná, každý z nás dostal teplou přikrývku a při návštěvě baru si mohl odnést s sebou sklenici džusu ozdobenou čerstvou jahodou (v baru měli i alkoholické nápoje, které

CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

vypadaly slibně, ale na ty si žáci „mohli nechat zajít chuť“). Po vyplutí se spustil silný déšť, ale my jsme byli skryti v útulných útrokách lodi, kde jsme sledovali divadelní představení, které bylo podbarveno příjemnou hudbou a zpěvem. Obecenstvo reagovalo přívalem smíchu, a tak čas rychle plynul a loď už kotvila u přivozu. Žáci i my učitelé jsme odcházeli s krásným zážitkem.

M. Černá

Co se děje zvířatům, stane se i lidem

Dne 8. března jsme navštívili Středočeské muzeum a poslechli si zajímavou přednášku o zvířátkách. Pan inženýr Boháč nám pověděl mnoho zajímavostí o obojživelnících i o tom, jaké škody lidé dělají zvířatům. Nejvíce se nám líbily sovy a malá lesní zvířátka. Nástrahy a pastě se líbily také, protože jsme se poučili, jak zvířatům škodíme a někdy si to ani neuvědomíme, např. skla, do kterých ptáčci narazí, nebo vlasce, které zanechali rybáři.

M. Bromovská

Nejkrásnější jídelníček

Dne 22. 6. proběhlo v naší škole v Žalově slavnostní vyhodnocení celoroční žákovské výtvarné soutěže "O nejkrásnější jídelníček". Za přítomnosti ředitelky školy Mgr. Aleny Gabařové a ředitelky Středočeského muzea v Roztokách PhDr. Zity Suchánkové probíhala ve dvou kategoriích. 1.-2. ročník a 3.-4. ročník. V 1. kategorii zvítězili tito žáci: 1. místo - Martin Hadraba, 2. místo - Aneta Matějková, 3. místo - František Mazáč. V 2. kategorii zvítězili: 1. místo - Andrej Tobiáš, 2. místo - Kristýna Laštovková, 3. místo - Anna Hadrabová. Vítězové byli odměněni bouřlivým potleskem ostatních spolužáků, diplomem a hodnotnými cenami.

A. Valtová

CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

Škola v přírodě - Lubenec 2012

S nápadem jet na školu v přírodě s koly přišla 4. B v loňském školním roce při celodenním pěším výletu. Nápad se zdál jednoduchý až do doby plánování. Nejprve bylo nutné sehnat dobrého „partáka“, ještě jednu třídu s paní učitelkou, která se nebojí vstoupit do neprobádaných a nebezpečných vod. 3. C také ze Žalova s paní učitelkou třídní Monikou Bromovskou byla naším nápadem nadšená. Paní učitelka se v zápětí ukázala jako velmi zdatný organizátor.

Dále jsme, teď už ve dvou, sháněly areál, který by vyhovoval našim požadavkům. Jako ideální se ukázalo Rekreační středisko v Lubenci, asi 40 km od Karlových Varů. Mělo nejen krásný hangár na uskladnění něco málo přes 50 kol, ale i velké asfaltové hřiště, kde jsme pořádali různé dovednostní jízdy a slalomy mezi kuželi. Také i v okolních lesnatých terénech, které s areálem sousedily, jsme si po dva dny mohli, my dospělí i děti, ověřovat, jak jsme na tom s jízdou na kole a hlavně s vlastní disciplínou, která je při takovýchto akcích nezbytná. Dále jsme řešily problém, jak tolik kol dostat až do Lubence. Oslovily jsme rodiče obou tříd a okamžitě jsme měly tři nabídky na dopravu. Pan Petr Houser, pan Jiří Stopka a pan Václav Laštovka byli tak ochotní, že nabídli vlastní přívěsy, čas a naftu. Protože jsme jako ženy soudné a známe své meze, bylo nám jasné, že pokud by se cokoli s koly stalo, my je neopravíme. Opět jsme hledaly pomoc mezi rodiči. Se 4. B jel jako doprovod manžel paní učitelky Čermákové a se 3. C pan Petr Houser. S paní učitelkou Maruškou Bartulíkovou, která nám zajišťovala týl, jsme se stali dokonalým týmem.

Před odjezdem na školu v přírodě jsme si naplánovali program. K radosti obou tříd se učilo i v neděli dopoledne. Dva dny jsme soutěžili v areálu a jeho okolí. Třetí den vyrazila 4. B na celodenní výlet na kolech, kde jsme zúročili veškeré dovednosti z předešlých dnů (nejvíce se dětem líbil přejezd potoka brodem). Vyvrcholením výletu bylo objevení bunkrů, tzv. pásma vnitřního opevnění, kde děti napjatě poslouchaly výklad pana Libora Čermáka, který byl sám celý šťastný, že může uplatnit svého koníčka. 3.C ten den navštívila místní vitrážovnu. Zhlédla instruktážní film a v dílně výrobu vitráží od nákresů až po zalévání drobných sklíček olovem. V malém obchůdku si pak děti nakoupily velmi pěkné dárečky. Čtvrtý den se program tříd vyměnil.

Celým naším pobytem se jako zlatá nit vinula soutěž o pohár „Báječná třída“. Bodovalo se opravdu velmi přísně a třídní učitelky z pochopitelných důvodů v porotě nezasedaly. Napětí vzrůstalo. Každý den děti sčítaly body a živě nad nimi diskutovaly. Poslední večer před táborákem se vyhlášovali vítězové a rozdávaly diplomy. Oči všech byly upřeny na překrásný zlatorudý pohár. Nadšení neznalo mezí a celá jídelna zabouřila, když se před jejich zraky jakoby zázrakem objevily poháry dva. Každá třída odjízďela se svým pohárem jako „Báječná třída“.

Mnohokrát děkujeme všem dětem za šikovnost, odvahu, výdrž a poslušnost a za radost, kterou projevovaly po celou dobu pobytu. Mnohokrát děkujeme panu Jiřímu Stopkovi, panu Petru Houserovi a panu Václavu Laštovkovi za pomoc s transportem kol. Dále děkujeme panu Liboru Čermákovi za pomoc na škole v přírodě. Mnohokrát děkujeme i Petru Houserovi za pomoc na škole v přírodě a za sponzorský dar: medaile pro každé dítě s nápisem Lubenec 2012 a ony dva přenádherné poháry „Báječná třída“, doplněné pak po okraje dětským šampaňským.

III. C a IV. B

CO SE DO ODRAZU NEVEŠLO

Absolventi 2012

Všichni žáci ZŠ, jak často slyšíme o přestávkách i jinde, se vždy těší na to - „až z té školy vypadnou“. Ale 26. června při slavnostním rozloučení s 9. třídou v roztockém hotelu Academic za přítomnosti rodičů, významných hostů, učitelů i spolužáků jsem, myslím si, nebyla dojata jen já a rodiče. Moc to těm „mým“ deváťákům totiž slušelo, tak kdo by neslzel! Ne že by jim to jen slušelo, ale také netradičně si téměř celou svou rozlučku i sami velmi zdařile moderovali (viz foto), takže nemusíme mít strach, že se v tom velkém světě, kam právě udělali ten první důležitý krok, ztratí. Zvláštní poděkování patří i paní zástupkyni školy D. Moravcové, která svým milým průvodním slovem a profesionálním přístupem celou slavnostní atmosféru ještě umocnila. Všem „absolventům“ tedy přeji ještě jednou a naposledy za všechny pedagogy a hlavně za „Vaše obě třídni“: **Hodně štěstí!**

V. Zelenková